

blevne staaende ved de gamle Forsvarslove, fordi det er en Stigning, som delvis hidrører fra Prisstigning paa Materialier og forskellige andre Ting, som ere ganske uafhængige af de nye Forsvarslove.

Jeg tror at kunne indskrænke mig hertil. Dog vil jeg overfor det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin) sige, at naar han er saa tilfreds med den Affattelse, de indirekte Skattelovforslag have faaet, ligger det jo ganske simpelt i, at der ikke mellem det Parti, han tilhører, og Regeringen og Venstre har været større Uoverensstemmelser vedrørende de indirekte Skattelove. Derfor er det ikke saa forunderligt, at den Affattelse, Lovforslagene nu have faaet, er i væsentlig Overensstemmelse baade med de Anskuelser, det ærede Medlem har, og med den Affattelse, som Lovforslagene fik ved anden og tredje Behandling i sin Tid her i Tinget. De Ønsker, det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds har baaret frem med Hensyn til de indirekte Skattelove, vare jo Ønsker, der i væsentlig Grad vare af teknisk Natur, og det har, som jeg sagde i Formiddagsmødet, været let at imødekomme disse Ønsker, fordi de ikke have spillet nogen afgørende finansiell Rolle.

Rode: Det ærede Medlem fra Bjerre (Jørgen Jensen) havde faaet den Opfattelse, at vi nu fremstillede det, som om vi havde ment, at det i sin Tid var et udmærket Forslag, der var blevet vedtaget her i Folketinget. Det ærede Medlem synes da ikke at kunne forstå den Argumentation, at et i Forvejen svagt Forslag meget vel under Vejs inden Afslutningen kan blive ringere, end det er, og det er dette, jeg har skildret. Jeg har skildret Indkomst- og Formueskattelovforslaget som et overmaade moderat og maadeholdent Forslag i sin Begyndelse og nu ved Afslutningen som et Forslag, hvor der er slaet yderligere af overfor de store Formuer og de store Indtægter. I hele Indkomst- og Formueskattens Stilling har jeg bl. a. taget Hensyn til det Forhold, der var mellem den og de indirekte Skatter. Der mente den højtærede Finansminister og ogsaa den ærede Ordfører at kunne fastholde, at dette Forhold er uforandret nu som før: 38 pCt. indirekte og 62 pCt. direkte Skatter. Ja, dette Tal kan man kun tilvejebringe, naar man aldeles vilkaarligt udelader 700,000 Kr. indirekte Skatter og ikke vil medregne dem og paa den anden Side aldeles utilstedeligt medtager 700,000 Kr. og lægger dem til den direkte Skat,

skønt de ikke have noget med den at gøre i denne Forbindelse; saa først kan man faa opretholdt Forholdet. Men naar man stiller de virkelige Forhold overfor hinanden; den nye Indkomst- og Formueskat og de nye indirekte Skatter, vi i Øjeblikket forhandle om, saa er Forholdet forandret, saaledes som jeg skildrede det, første Gang jeg havde Ordet, saa er det ikke mere 38 og 62 pCt., saa er det første Tal sunket fra 38 til 30 og det sidste Tal steget fra 62 til 70. De 700,000 Kr., som skulle indkomme ved skærpet Ligning, ville den ærede Ordfører og ogsaa Finansministeren regne som ny Skat. Jeg skal blot gentage, at den Omstændighed, at man, naar man opdager, at Beboere her i Landet i mange Aar have skyldt Statskassen nogle Penge, saa retter paa dette Forhold, kan ikke siges at være at paalægge en ny Skat. I sin Skildring af den direkte Formue- og Indkomstskat beskæftigede den ærede Ordfører sig ogsaa med Progressionen og vilde ogsaa her hævde, at Progressionen var værdifuld. I det foreliggende Forslag fra Regeringen var der en svag Bedring af den tidligere Progression; Folketinget fandt, at denne Progressions Forbedring var for ringe. Naar vi saa se paa Forslaget nu og finde, at man ikke blot er gaaet tilbage fra Folketingets Forslag, men tilbage fra Regeringens Forslag, maa jeg jo kunne paakalde ærede Medlemmers egne Ord for, at den Progression, der nu er til Stede, er for ringe.

Den højtærede Finansminister var saa venlig at beklage vor Stilling ved denne Lejlighed. Jeg tror, vi kunne bære denne Beklagelse. Jeg tror, det vil blive noget vanskeligere for den højtærede Finansminister — maaske ikke overfor sit Parti, som har vænnet sig til meget, men overfor Historien — at bære det Ansvar, som vil klæbe ved hans Politik, nemlig for i 1909 — 10 at have gennemrejt Landet og indbildt de danske Vælgere, at hans Politik ikke vilde medføre for en eneste Øre nye Skatter, og saa i Fjor at gennemføre for 4 Mill. Kr. nye Skatter og yderligere 4 Mill. Kr. i Byrder gennem Takstforhøjelser og nu i Aar for 10 Mill. Kr. nye Skatter. Det Ansvar tror jeg, det bliver temmelig vanskeligt for den højtærede Finansminister at bære. Hvad der skete i Dag, mente den højtærede Minister, kunde ikke siges at indeholde et Nederlag for Regeringen. Det er heller slet ikke det, der er Spørgsmaal om, thi det Forslag, som Regeringen forelagde for os ved denne Samlings Begyndelse, har jeg allerede skildret som et Forslag, vi